

Applåder på Estrad:

Succé för Estonia-dansarna!

Lars Holminger

■ För tredje gången mötte Estrad-publiken på torsdagskvällen en lysande ensemble från Estoniateatern i Tallinn. De sextio dansarna framförde tre baletter — i koreografi av teaterns chefkoreograf och balettmästare Mai Murdmaa.

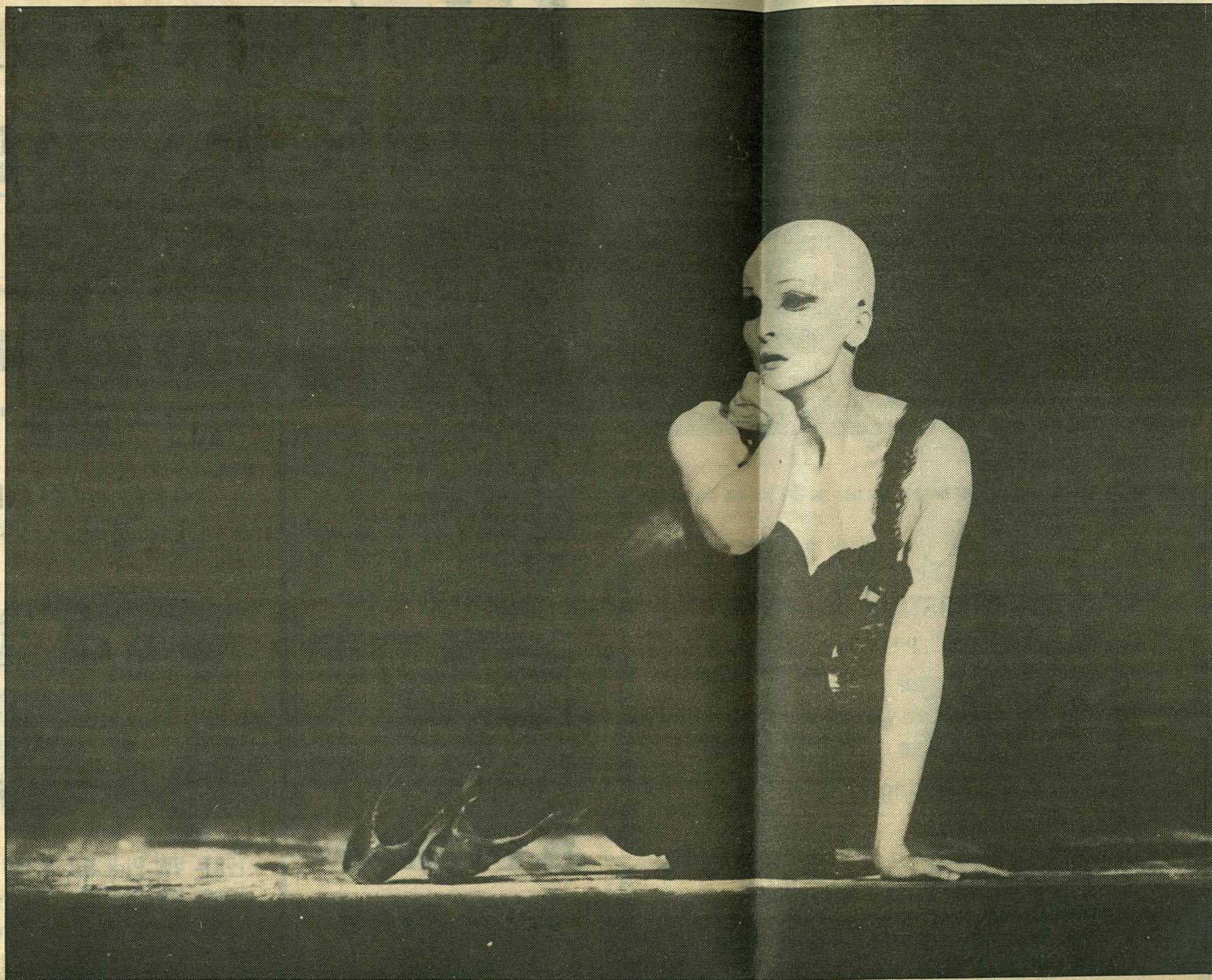
Ballettens dansare är lysande exponenter för klassisk, rysk balettkonst. Balettkåren med sina stjärnsolister äger ett tekniskt kunnande, en konstnärlig disciplin och uttrycksvilja som det är en glädje att få möta på en svensk scen.

Den formstränga, klassiska baletttraditionens storhet — och självvalda begränsning — mötte i den mediativt anlagda baletten "Årstiderna" och den mer fabulerande "Den förlorade sonen" — med sitt tema välkänt från bibeln och vår egen Ivo Cramérs mer folkloristiska bearbetning av samma motivvärld.

Ett koreografiskt nyskapande på högsta, internationella nivå fick den begeistrate publiken anledning att applådera när den mötte den utomordentliga Jutta Lehiste i Mai Murdmaas "Kvinnan" — uruppförd 1983 på Estoniateatern.

■ LYSANDE

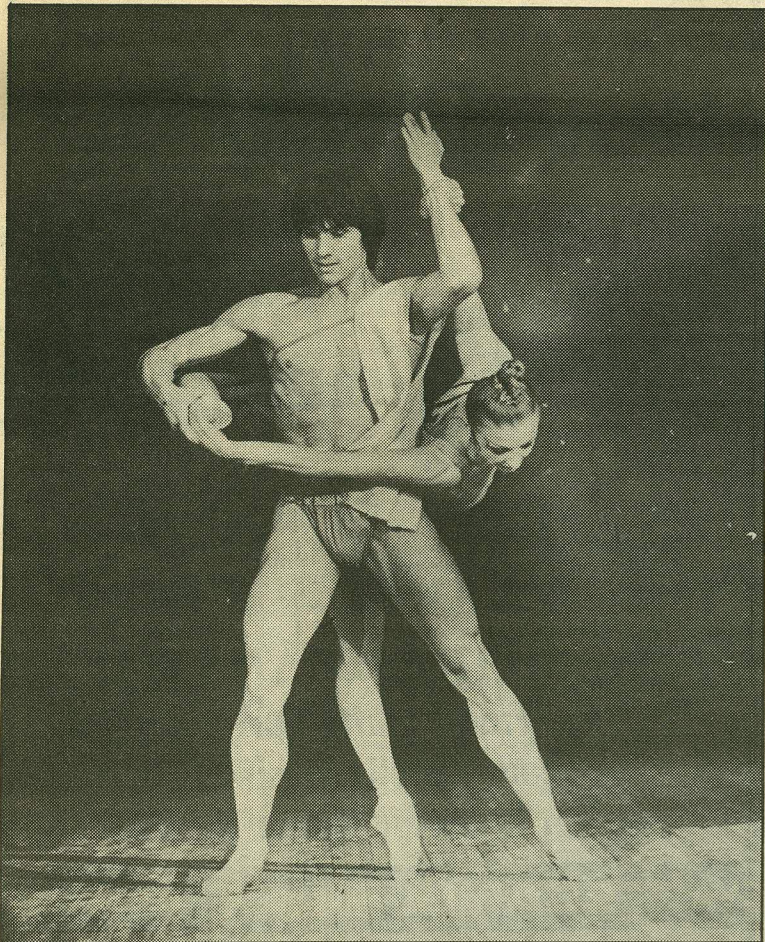
Det mycket speciella anslaget i baletten "Kvinnan" anges redan i Luciano Berios musik — ett ovanligt suggestivt ljudcollage: fragment av ord, röster, känsloutbrott, gutturala ljud. Scenografin av Gustav-Agu Puuman är sparsmakat suggestiv. Kvinnliga tråddockor hänger i grafisk relief över scengolvet. Från dem hämtar dansaren — Jutta Lehiste — ned sin enda rekvisita: peruker som

■ Jutta Lehiste visade prov på ett utsökt kunnande i Mai Murdmaas balett "Kvinnan" vid torsdagskvällens estniska balettoästspel på Estrad

smakat — suggestiv. Kvinnliga tråddockor hänger i grafisk relief över scengolvet. Från dem hämtar dansaren — Juta Lehiste — ned sin enda rekvisita: peruker som anger olika, kvinnliga känslolag, attityder.

Vi får följa Kvinnan från födelsen till utslocknandet — när handen trevande söker sig mot den sista, snåla ljusspringan. Ett stycke lysande dansteater: fri, öppen för associationernas nyckfulla flöde, gestaltad i vår egen tids sceniska formspråk — fascinerande, djupt engagerande som de unga, japanska danskonstnärerna i San-kai Juku-gruppen.

■ Juri Jekimov, uttrycksfull huvudperson i Mai Murdmaas balett "Den förlorade sonen", här tillsammans med Den sköna — Saima Kranig.

■ Juta Lehiste visade prov på ett utsökt kunnande i Mai Murdmaas balett "Kvinnan" vid torsdagskvällens estniska balettgästspel på Estrad.

Juta Lehiste hör onekligen till något av det mest pantomimiskt uttrycksfulla man i dag kan möta på en europeisk dansscen! En underbar dansare vars uttrycksfulla kropp är ett lydigt instrument för hennes förfinade, konstnärliga intentioner. Att se hennes gestaltning av Murdmaas balett "Kvinnan" är verkligen att möta naturkraften Kvinnan — med alla hennes sensuella lockelser, hen-

nes raffinerade spel under skiftandes peruker. . .

Och baletten bjuder verkligen en nog så aktuell "kroppsteater" — men på vilket plan av konstnärlig disciplin! och vilken perfekt samordning mellan ljud—rörelse, mellan ljudcollaget och dansarens rörelserytmer.

■ LJUSET

Andlöst följde man Juta Lehiste på hennes väg — från barnets första, smärtfyllda rörelser, till gutturala ljud, lösslitna konsonanter, över trevande steg, småflicksnitter och små glädjeskutt till vuxenlivets gråt, skratt, koketterande, pratsjuka, eggelser och orgasmer fram till åldrandets smärtfyllda vändpunkt när kvinnoketteriets peruker symboliskt slits bort — kvar blir tomhetens ekon, ångesten, till slut bara ett krampaktigt sökande efter den sista ljusspringas källa.

■ GLÄDJEN

Baletten "Kvinnan" omramades av Mai Murdmaas baletter "Årstiderna" — till musik av Antonio Vivaldi — och "Den förlorade sonen" till Sergej Prokofjevs musik.

De båda baletterna underströk ytterligare Estoniateaterns höga kvalitet — och konstnärliga bredd. Vilken balettskådespelare kunde undgå att känna stor glädje över att möta en balettkår med så utsökt väldisciplinerade dansare — så precisa i gest, rörelse och täpsdansens virtuositeter.

■ KOM IGEN!

"Årstidernas" och "Den förlorade sonens" uppbåd av skickliga solister bjöd frikostigt på charm, kunnande och lyrisk inlevelse. De estniska dansarna har en alldeles

särskild sprödfin behagfullhet. Det är attraktiva dansare, med vibrerande känslighet som det måste vara en glädje att få arbeta med.

Så nog är man litet avundsjuk på en konstnär som Mai Murdmaa

som får arbeta med så uttrycksfulla och kunniga dansare. Hoppas att de alla snart hittar vägen igen över Östersjön till Stockholm — och Södertälje! Det skall bli en glädje att få återse dem!

CHRISTER DUKE

Varuhuset
KRINGLAN
20 år

PÅSK-SMÅLLARE
RAKETER och HIMLASPEL

Jobber SPORT

MINIÅDER FÖR INKÖP 15 ÅR

varuhuset
kringlan